

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XIX. ročník

číslo 10/říjen 2013

účastníci Velké vodičky na výletě

VÍTEJTE!

Pravidelný sborový program

Neděle	9.30	bohoslužby (<i>první neděli v měsíci rodinné, třetí neděli vysluhována sv. Večeře Páně</i>)
	14.30	bohoslužby „Pražské společenství Kristovo“
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.08	společné čtení knihy (<i>J. Philippe – Ve škole Ducha sv.</i>)
	18.00	kurs hry na ukulele pro začátečníky
	18.30	mládež
Středa	15.00	biblická pro maminky s dětmi
	16.30	mladší dorost
	18.00	biblická hodina
Čtvrtek	20.00	PoMlaSG (<i>každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci</i>)
Pátek	15.30	předkřestně-konfirmační příprava
	17.00	starší dorost

Úřední hodiny faráře Jaroslava Pechara:

úterý 14.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118, 147 00 Praha 4-Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

Číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 přístavba

web: <http://branik.evangnet.cz>

O ČEM JEDNALO STARŠOVSTVO

Zápis z 739. schůze staršovstva konané v pondělí 14. října 2013

Přítomni: Pechar, Drápal, Dus, Holý, Chadima, Mazný, Novotný, Plhák, Slabý, Stralczynská, Zvánovcová, Žilková, Hoznauer

Biblický úvod: J. F. Chadima, o široké ekumeně, píseň 482 Jak rozkošné a milé, modlitba

Příští schůze staršovstva bude 2. pondělí v listopadu, tedy 11. listopadu 2013, biblický úvod bude mít M. Mazný.

Proběhl rozhovor s bratry Romanem Mazurem a Danielem Hellerem v rámci vizitace seniorátních výborů. Rozhovor byl poměrně dlouhý a vycházel z celocírkevně závazného vizitačního dotazníku. Dozvěděli jsme se, že patříme k největším a nejaktivnějším sborům pražského seniorátu. Bratr Mazur naznačil, že by se mu líbilo, kdyby sbor měl jasněji formulovanou misijní strategii.

Staršovstvo souhlasí s kupní smlouvou na pozemek pro přístavbu a vydalo pokyn k převodu peněz.

Staršovstvo schválilo přijetí dvou nových členů sboru. Daniela Nováková a Martin Koška.

Sborová dovolená v r. 2014 bude v rekreačním zařízení Olšina poblíž Lipna (www.vls.cz/olsina). Staršovstvo děkuje organizátorům, souhlasí s návrhem a s proplacením zálohy.

9. 11. 2013 konvent – zúčastní se A. Drápal, J. Holý. Zástupce do Jeronýmovy jednoty J. Zvánovcová, náhradník I. Plhák.

Staršovstvo souhlasí s navrhovanými změnami v církevním zřízení. Jedná se o sjednocení se zákoníkem práce.

Staršovstvo navrhuje synodní radě na ordinaci svého presbytera Aleše Drápala.

Staršovstvo děkuje A. Jelínkovi za opravu baterií na WC, opravu upevnění okapů a zasklení vnitřního okna nad kazatelnu.

2. 11. proběhne ve sboru v Nuslích setkání zájemců o problematiku samofinancování církví.

Stále se hledá redaktor sborového časopisu Brána.

Finance:

Jubilejní toleranční dar: 13 174 Kč,
oprava střechy 15 000 Kč.

Eliška Adamcová se obrátila na bratra faráře s prosbou o podporu její účasti na kratším misijním projektu v zahraničí. Staršovstvo se k žádosti staví příznivě. Navrhuje, aby Eliška přišla na listopadovou schůzi a informovala o detailech akce tak, aby byla – mimo jiné – jasná míra profesionality.

Společná modlitba Páně.

Zapsal A. Slabý

Pozvánka na sborovou dovolenou bude otištěna v prosincové Bráně. red.

NAD PÍSMEM – Jákob a jeho synové I.

Praotec Jákob má mnoho dětí. Být spravedlivý, ke všem stejně vlídný i přísný, to je ale nad jeho síly. V sedmnáctiletém Josefovi a miminku Benjamínovi stále vidí jednu ze svých manželek. Ráchel, která zemřela při Benjamínově porodu. S Benjamínkem si nic moc nepočne, ale Josefa protežuje, až to hezké není. ČEP učesaně píše, že byl pastýřem s bratry, ale hebrejský text ukazuje k tomu, že byl „pastýřem bratrů“. To, že zpravuje otce o jejich „zlém jednání“, to je důsledek otcem nařízeného dozoru nad nimi. Může být, že Jákob svým synům zas tak moc nevěří. Má s některými z nich ostatně dost špatné zkušenosti. Ale až takto? A pak ten plášť a k tomu ještě sny! Navíc sny o kosmických tělesech, tedy tehdy o to závažnější!

A pak bratři zase jednou pasou. Měli pást kdesi u Šekemu, tedy blízko Hospodinova oltáře. Nevíme, proč odešli až do pohanských končin u kenaánského Dótanu, ale i tam je po jistých peripetiích Josef našel. Příběh v tu chvíli

nabírá rychlý spád. Zášť bratrů posílená vyprávěním Josefových snů se vyvalí ven. Nic nepomůže snaha prvorozeného Růbena a Josef zbařený svého pestřetkaného pláště už letí do vyhloubené cisterny na dešťovou vodu.

Co teď?! Bratři usedají k jídlu. Společné jídlo je znakem spojenectví. S někým jíst je smluvní akt. Při společném jídle smluvená dohoda je něčím, co zavazuje. A jako na zvanou přichází karavana obchodníků! Nebudou bratra zabíjet, protože prolití bratrovy krve je i na ně moc silná káva. Prostě ho prodají. Ať zmizí z jejich očí. Sejde s očí, sejde s myslí.

Opět se na scéně objeví Růben, který plánoval bratra vysvobodit, a jeho zděšení nechává ještě víc vyniknout chladnokrevnému kalkulu jeho bratrů, když se snaží zamaskovat stopy svého činu. Jsou úspěšní, Jákob uvěří, že jeho syna rozsápala divoká zvěř. Lstivý Jákob, který kdysi obelstil svého otce, aby dosáhl toho, co otec chtěl dát jeho bratrovi, je nyní obelstěn svými syny, kteří se zbavují nenáviděného bratrského konkurenta. Kdo s čím zachází, tím také schází a Jákoba dohání jeho vlastní viny a jeho vlastní modely jednání.

My se ale obraťme k Josefovi a k tomu, co se děje dál, protože tady teprve dostávají události spád. Stát se otrokem je dozajista šílený osud. Stát se věcí. Předmětem, který mohou lidé kupovat a prodávat. Jako červená nit se ale celým příběhem ponese myšlenka, že „Hospodin je s Josefem“. Abychom si nezoufali v žádné situaci – když nás odepíše rodina, když nás semele systém, ve kterém žijeme – do toho všeho Bůh sestupuje s námi. S každou zkouškou připravuje vysvobození. S každým pokušením dává sílu v něm obstát. To je Josefův příběh, tak, jak se rozehrává kdesi u dótanské cisterny, pokračuje na egyptském tržišti i v paláci Putífarově. Ta otázka je, jestli po té Boží pomoci sáhne. Jestli budeme Hospodina hledat. Jestli nám jeho slovo bude milejší, než nějaký ten lidský trýček, který se zrovna nabízí.

Josef a Putífar – to je přesně ta situace. Z románku s pánovou manželkou by mohl Josef vytřískat docela dost. Ale raději utekl. Ach ty zatrolené hadry! Už zase zůstal jeho plášť v rukou někoho jiného a zase slouží jako podvržený falešný důkaz něčeho, co se nestalo. Kdysi toho, že ho roztrhala dravá zvěř, nyní toho, že se svlékal v Putífarčině komnatě. Obviněn ze sexuálního obtěžování sedí v kriminále. Ale červená nit se táhne dál – i tady je s ním Hospodin. Právě proto, že se Josef Hospodina nevzdal, neztrácí se mu ani v sklepeních královského vězení.

(z ranních pobožností Jaroslava F. Pechara na sborové dovolené)

ZDENA

Na zářijovém setkání našeho „Babince“ jsme vzpomínaly na Zdenu Mrázkovou. Jak jinak, než se smutkem, ale i s humorem při výborné cuketové buchtě, kterou Milada upekla podle Zdenina receptu. Ta originální buchta, kterou loni přivezla Zdena do Štúrova, nám vystačila téměř na všechny snídaně. Tenkrát jsme do poslední chvilky nevěděly, jestli Zdena pojede. Byla nemocná, nešťastná a téměř nevycházela z bytu. Ale touha jet s námi byla tak silná, že se vzchopila a k našemu překvapení se objevila před odjezdem na nádraží. Byly jsme čtyři ve vybydleném bungalovu určeném ke zbourání; bylo to tam

i v tom nevládném prostředí báječné. Užily jsme si teplé termální vody a bylo nám spolu dobře a veselo.

Letos se blížil termín odjezdu do Štúrova a Zdena stále ještě ležela v ústavu následné péče v umělém spánku – zázrak se nestal. V nově postaveném, novotou vonícím „studiu“ jsme zůstaly jenom tři. Tam nás zastihla zpráva o Zdenině skonu.

A tak jsme pak na setkání „starších věkem“ mohly jen vzpomínat. Na to, jak Zdena s Janou obětavě připravovaly občerstvení pro malé herce, zkoušející svá vystoupení na vánočních hrách, na její starost a péči o vnučata, na javorové listy, které pro nás před Vánoci uháčkovala, na všechny výborné koláče, které nám upekla, na její svérázný humor a úsměv.

Letos pro Zdenu lázeňská tradice, kterou pro nás objevila, skončila, stejně tak jako všechno, co měla ráda. Ale zmizelo i to, co jí bolelo, trápilo, tížilo. Toho druhého bylo v posledních letech asi víc.

R. Č.

Nejlépe to vystihl Jaroslav F. Pechar při rozloučení, které se konalo v brannickém kostele 10. září 2013, ze kterého vyjímám:

... „Davidovy radosti a starosti, jak se odráží ve slovech 23. žalmu, snadno převedeme do naší osobní zkušenosti. Vždyť to nejsou nesrozumitelné touhy po nadpozemských zkušenostech, stavech duchovní extáze...Travnaté nivy a klidná místa u vod – to je dobré pracoviště a možnost odpočinku. A tak už máme před sebou ne Davida, ale Zdeňku – vedoucí družiny, švadlenu, která svoji profesi mohla předávat dál jako učitelka.

... Život není jen zápas o to, aby bylo co jíst. Ani člověk, který se nemusí bát o to, co bude mít zítra či za týden jíst, nemusí být nutně šťastný. A tak v žalmu najednou čteme o stezkách spravedlnosti na straně jedné a o rokli šeré smrti na straně druhé. Je to stále ta pomyslná houpačka života, houpačka pasáčka Davida i houpačka života každého člověka, houpačka radostí a strastí. Touto houpačkou hýbají nejrůznější síly. Některé jsou v naší moci, a tak my sami rozhodujeme mezi roklí šeré smrti a stezkou spravedlnosti. My sami můžeme rozhodnout, jestli budeme stůj co stůj stát za svým, nebo budeme ochotni ustoupit. V životě každého z nás se objevují dávné i nové křivdy a je potřeba se s nimi nějak vyrovnat. Kolikrát je to malichernost. Třeba to, že se Zdeňka narodila na konci prosince, a tak vlastně nikdy neměla narozeniny, protože se to „sfouklo“ s Vánocemi, nebo že nosila klučičí oblečení, aby ho mohl zdědit brácha. Drobnost. Ale mnohokrát si právě takovéto drobnosti v sobě nese roky a je to pak celoživotní zápas, abychom se rozhodli pro stezku spravedlnosti a ne roklí šeré smrti, tedy abychom kolem sebe šířili pohodu a klid a nedali najevo, co nás bolí.

Některé síly, které hýbou houpačkou tohoto světa, jsou v moci někoho jiného. A tehdy utíkáme za druhými. Za rodinou, za přáteli, za odborníky. I tady

se to ve Zdenčině životě hou-palo nahoru i dolů. Nablízku pak byli třeba lékaři. Jak v jejím vlastním zdravotním stavu, tak v péči o Zuzku, když v patnácti přišla rakovina uzlin. Nablízku byla neteř Renata v péči o maminku. Byl tu Tomáš a Zuzka, a tak se Zdeňka dočkala vnoučat, na která hodně čekala. A pak zase doktoři, když se Zuzce rakovina vrátila. A byla tu

Jana Žilková, které bych říkal „spolubabička“ a která byla pro Zdeňku oporou psychickou i fyzickou. Vůbec celý „Babinec“, kde našla společenství, do kterého patřila.

S těmito jmény se už ale dotýkám i něčeho hlubšího, než je lidská pomoc. Tyto houpačky „nahoru dolů“ byly součástí Zdenčiny složité cesty víry a vůbec hledání vztahu k Bohu. Teď se konečně dostáváme k tomu pastýři, protože přichází řeč na třetí síly, které hýbají tímto světem, a ty jsou mimo možnosti lidských sil a schopností. Zkušenost se smrtí nás každý den upomíná na to, že je-li někdo v tomto světě všemohoucí a vševedoucí, my lidé to nejsme. A až sem ukazují ta Davidova slova: ... stezkou spravedlnosti mě vede pro jméno své. I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát zlého, vždyť se mnou jsi ty.

I tohle je zkušenost, se kterou se Zdeňka v životě utkala. Těch lidí, které sama vyprovodila na poslední cestě, nebylo málo. Tak nějak s tím počítáme, že jednou vyprovodíme ty, kdo jsou o generaci starší než my. Lehké to není. Vyprovodit životní partnery je o třídu horší. A vyprovodit Zuzku, když lékařská věda už neměla řešení, to je zkušenost, o kterou dozajista nestojí nikdo z nás.

... Až do těch nejhlubších a nejsložitějších otázek lidského života, až k nejhlubším hlubinám lidského zrození a smrti, lidského štěstí a zármutku, dobra a zla, tam všude, kde lidský rozum tápe a dává víc otázek než odpovědí, tam vidí už jen Bůh, který provádí roklí šeré smrti – ze smrti do života. Cestou, která vede na klidná místa, kde není pláč a každá slza z očí je setřena...”

JISTOTA BOŽÍCH DĚTÍ (Ř 8,31–39)

„Co k tomu dodat? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ (Ř 8,31.38)

Nadpis i motto jsem si vypůjčil z kázání bratra faráře Kalety v neděli 27. 10. v Prostoru ticha ve FN Motol. Asi se ptáte, jak jsem se tam octnul a proč jsem ho použil.

Jen málo z vás vědělo, že mi na jaře diagnostikovali rakovinu prostaty a po těžkém rozhodování, co s tím, jsem si promluvil s naším farářem bratrem Jardou Pecharem. Svěřil jsem se mu se svým problémem a poté, co jsme spolu probrali moji historii ve sboru v Braníku, jsem ho seznámil s mojí vírou, že všechno dobře dopadne. Jsme přece v rukou Božích a ať se rozhodnu pro jakýkoli druh léčby, výsledek je stejně v Jeho rukou.

Odcházel jsem posilněn vědomím sounáležitosti a pochopení, které Jarda s námi všemi má, a také vzpomínkou na toho, kdo z lidí mi nejvíc pomohl najít znovu cestu k Bohu. Bratr farář Luděk Rejchrt je tu stále s námi, i když ho vidáme zřídka, a stále na svůj sbor myslí.

Na úvod by to stačilo, prostě koncem září konečně nastal den operace a po dezorientaci z narkózy jsem začal hledat oporu v modlitbě. Když vás všechno bolí a nemůžete v noci spát, začne vaše duše propadat úzkosti. Ale vždy znovu mne uklidnilo, když jsem si uvědomil, že jsem v rukou Božích.

Pak jsem se vrátil z JIP na pokoj, mohl jsem znovu chodit a dny byly zase slunečné. V neděli jsem zašel do Prostoru ticha, s cévkou a drénem pod županem, a našel jsem za kazatelnou kněze. Představil se mi a ptal se, zda chci osobní rozhovor nebo bohoslužbu, když jsme tam jen sami dva. Požádal jsem o bohoslužbu, vždyť kdykoli se sejdeme v Jeho domě dva nebo tři, je Pán s námi.

Po bohoslužbě (později se dostavila ještě jedna sestra) jsme ještě chvíli ve třech rozmlouvali a já jsem se vrátil na pokoj, naplněn štěstím z toho, že citát z Bible platí pro nás pro všechny. Neboj se, toliko věř...

Druhý den jsem tam šel znovu, vždy tam drží službu některý z nemocničních kaplanů. S paní kaplankou, která ze svého působení v kobylickém sboru znala bratra Miloše Rejchrtu i našeho faráře, mi věnovala Gedeonský Nový Zákon. Pokaždé jsem tam našel podporu v nelehké situaci, kdy mi pooperační komplikace zabraňovaly odejít domů s ostatními, kteří byli operováni se mnou. Po všechny další dny a hlavně noci mi byla slova Písma útěchou a posilněním víry, že Pán mne neopustí.

Jsem doma a mohu chodit zase mezi vás, i když zatím neznám výsledky zákroku a mé tělo se zotavuje jen zvolna. Mou víru ale tahle zkušenost zase posílila. Vždyť to byl jen další ze zázraků, které jsem ve svém životě prožil a které mne utvrzují v mém přesvědčení, že pokud to neuděláme my sami, **nikdo a nic nás nedokáže odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.**

Jára Kučera

OHLÉDNUTÍ ZA LETNÍMI AKCEMI

29. září jsme při OHLÉDNUTÍ 2013 mohli nahlédnout do mnoha akcí a aktivit, které proběhly hlavně během prázdnin, ale i před nimi a po nich. Slyšeli jsme ty, kdo jednotlivým akcím veleli, případně jejich zástupce, viděli spoustu krásných fotografií i videoklipů. Alespoň trochu jsme si mohli udělat představu, kolik práce asi dala příprava a kolik starostí, práce, vynalézavosti, únavy, ale na druhé straně i radosti přinesl samotný průběh táborů. Do Brány se vešel jen nepatrný zlomek z toho všeho – možná, že se k některým akcím ještě v dalších měsících vrátíme.

Tomáš Bedrník: **Velká vodička**

(spíše voda, protože o Dunajci se nedá říci, že je malý a mírný). Tradiční vodácká akce pro rodiče s dětmi. 10 dětí, 6 dospělých.

obklíčeni divou zvěří, vlastně „mírnými“ ovečkami, které se chystají projít tábořištěm

Lukáš Drápal: **Malý tábor – Pustá Rybná – 28. 7. – 10. 8.**

Tábor se konal ve zděné hájence na kraji rozlehlého lesa u obce Pustá Rybná v části zvané Damašek. (asi 20 km západně od města Polička)

O 35 dětí pečoval měnící se počet dospělých: *Adéla Bedrníková, Jarka Pecharová* (zdravotnice), *Jaroslav F. Pechar* (farář), na část *Kája Vránová, Kristýna Plháková* (vždy ochotná ke všem pracem),

Kryštof Vogel, Lenka Pecharová (vrchní kuchařka), na část tábora *Lída Holá,*

Lukáš Drápal (výborný hlavní vedoucí), Magdalena Slabá (příprava tábora), Milan Bareš, Miloš F. Pechar (chůva), na větší část tábora Ráchel Honsová, Tomáš Bedrník, Zuzana Hunalová (dnes již Drápalová).

David Slabý: **PECKA** – 28. 7. – 10. 8.

tábor YMCA Braník na téma Letopisů Narnie III „*Plavba Jitřního poutníka*“

28 dětí a 8 vedoucích. Jakub Drápal – biblické programy, dopoledne výtvarný a sportovní program, střelba z luku apod.; odpoledne etapové hry, soutěže (jak dlouho dokážete viset na větvi, dostat se co nejrychleji do vody...).

jedna z družinek

vedoucí v akci

Kryštof a Martin Rybáčkovi: **DUNAJEC** – 28. 6. – 9. 7.
vodácká akce YMCA Braník, která předcházela „Malé vodičce“: 40 km chůze,
5 dní na vodě, 10 dětí a 8 vedoucích

Děj zachycený na videu doprovodil Martin Rybáček takto:

„**DUNAJEC 2013**“

Začátek července pro nás znamenal otevření prázdnin s letní vodou pořádanou YMCA Braník. Na 10 účastníků dohlíželo 8 vedoucích po dobu 11 dní:

Opustili jsme naše bezpečné pokojíky, obuli si pohorky a odjeli nočním vlakem na Slovensko do Pienin. Přivítal nás krásný kraj a strmé kopce! Každý výhled byl vykoupen dřinou. Čas, kdy jsme šli po rovině, by uplynul, jak bys řekl „švec“. Nehleděli jsme na slovenské vlky, zato jsme potkali stádo ovcí. Došli jsme k řece jménem Dunajec, která se nám natolik zalíbila, že jsme sedli do kánoí, uchopili pádla a vrhli se do vln!

Byli jsme trochu osamocení mezi pltěmi s turisty, ale to nám nevadilo. Německé babičky nás fotily jako v zoo a my jsme se smáli. Někdy bylo až moc horko, a tak se cákalo. Cíl byl jednoduchý; naplnit koráb pirátů natolik, až se potopí. Povedlo se a na nikom nezůstal ani vlas

suchý. Nejen peřeje prověřovaly zdatnost háčků a zadáků, ale i slalomová trať. A vůbec nevadilo, že trestných bodů bylo více, než na všech olympiádách dohromady.

Po několikadenním putování jsme dopluli až do moře. Tedy přesněji, do Czorstýnského jezera. Konečně jsme mohli prožít pocity námořníků z Pokladu na ostrově, který jsme četli před spaním. Ke konci tábora zažádala o členství v YMCA Braník i polská žába. Zvažovali jsme, co s ní, a po chvílce jsme jí dali jasně najevo, že YMCA Polsko také potřebuje členy. A to byl opravdu konec.

Martin Rybáček

Jiří Holý: **Sborová dovolená** – 17. – 24. 8.

106 účastníků (nejmladší devítiměsíční Viktorka, nejstarší osmaosmdesátiletý Jaro Křivohlavý) bylo ubytováno v chatě Diana, v bungalovech a v ubytovně Pařez, vzdálené asi 1,5 km. Ubytování vykazovalo dost nedostatků, zato možnost výletů do okolí byla bohatá.

Michal Mazný informoval o dětském programu, který byl stejně jako ten pro dospělé na téma Josef Egyptský.

Ukázal také výrobky dětského polytechnického kroužku. Velkým potleskem bylo odměněno piano s klávesnicí z plechové krabičky od čaje. Michal na tento hudební nástroj dokonce i zahrál a ukázal, jak se ladí pomocí šroubováku.

A kdo tento zázrak techniky vyrobil? Šikovné děti: Matouš Bedrník, Honza Bucki, Amálka Kolářová, Tomáš Plhák, Ondra Procházka, vnuk sestry Šíbové Míra, Matěj Vondráček, Lýdinka a Filip Žilkovi a další

O sborové dovolené byl článek v minulé Bráně. Doplňujeme jen obrázky z nedělní bohoslužby v přírodě (mezi penzionem Diana a bazénem).

David Slabý: **Dvě akce dorostu**

Kryštof Rybáček: **Pražské jezy 2013** – 28. 9. na sv. Václava

Den před „Ohlédnutím“ se odvážní zástupci Braníka zúčastnili již potřetí pod vedením Tomáše Bedrníka tradičního nezávodního, přesto dobrodružného splouvání Vltavy z Císařské louky na Štvanici. Z promítání videoklipu měl člověk málem mořskou nemoc. Přesto se všichni vodáci vrátili do svých domovů spokojení a zdraví.

ZÚČASTNILI JSME SE

FESTIVAL SUKAT ŠALOM – STÁNEK MÍRU

22. září 2013 se v kostele ČCE v Berouně setkali křesťané, Židé a Romové na svátku stánků. Většinu křesťanských účastníků tvořili zástupci branického sboru.

Viděli výstavu obrazů i výtvarníky, kteří je namalovali. Slyšeli sborový zpěv (Mišpacha, Comoro), Keltskou harfu, sami zpívali, zúčastnili se mezináboženské bohoslužby za pokojné soužití a porozumě-

ní mezi náboženstvími a etniky. Někteří se zúčastnili diskuze o holocaustu a přednášky o křesťansko-židovském dialogu. Program byl v modlitebně i na zahradě, kde se hrálo (i tancovalo).

BUBNOVÁNÍ

24. září přivedla pozvánka na bubnování do apsidy asi 20 braničáků a několik dalších zvědavců. Petr Šušor předvedl bubny nejrůznějších velikostí. Bylo jich mnohem víc než účastníků.

Nakonec byli do bubnování i zpěvu vtaženi úplně všichni.

Bylo to úžasné.

Kostel se otřásal v základech.

Pro velký zájem se bude akce opakovat.

PŘEČETLI JSME

Na mistrovském klání pararezuristů v Hradištku u Sadské se představilo také několik nových jezdeckých tváří. Nejlepší začínající jezdkyňí byla vyhlášena **Jarmila Plháková**. Ta startovala s koněm Klaus v tzv. Ceně Zuzky určené právě začínajícím či neklasifikovatelným jezdcům. V ní dokončila jako druhá v pořadí za zkušenou Helenou Kratochvílovou s Orchidejí.

Jájo, blahopřejeme!

NÁŠ NOVÝ NEPÁLSKÝ STUDENT

V dubnu tohoto roku ukončil studia na Biblické škole „náš“ student Daniel Mohato. Informace o rychle rostoucí nepálské církvi, nedostatku kvalifikovaných kazatelů a poslední dopis od Daniela byly obsaženy v letošním květnovém čísle Brány.

Branický sbor podporoval v letech 2007–2009 prvního studenta Vanlatanga Chettri (Nicka) a od r. 2009 do dubna 2013 Daniela Mohato. Na počátku letošního roku staršovstvo rozhodlo, že v této formě pomoci nepálské církvi, která má dobré výsledky, bychom měli pokračovat.

Nadace Mezinárodní potřeby, která organizuje sponzorování studentů (a dětí z Nepálu), organizuje také práci českých lektorů v oblasti prevence (téma např. šikana, vztahy, drogy apod) na základních školách.

Ředitel nadace Ing. Petr Horáček před několika lety náš sbor navštívil a seznámil nás nejen s činností nadace, ale i s tím, jak kdysi jako nevěřící student gymnázia získal svou první Bibli a první informace o křesťanství právě v našem branickém kostelíku od bratra faráře Ludka Rejchrtu.

Podrobnější informace o nadaci můžete najít na adrese www.incz.info.

I když po dostudování Biblické školy si už student nemůže dále dopisovat se svým sponzorem, tak v případě Daniela se k nám mimořádně dostala krátká informace, jak si dál vede. Po promoci zahájil letos v létě duchovní službu v odlehlé oblasti západního Nepálu. Vedl také šestnáctičlenný tým na kratší misijní cestu do velmi odlehlých horských vesnic, kde by rádi založili malý křesťanský sbor.

Od června letošního roku tedy podporujeme nového studenta z Nepálu. **Daud Tamang** se narodil v roce 1990. Vyrostl v křesťanské rodině. Daud po smrti otce vyrůstal jen s matkou. Vzhledem ke špatné finanční situaci musel

přestat chodit do školy. Byl poslán do dětského domova. Tam přijal Ježíše Krista jako svého spasitele a byl pokřtěn. Nyní studuje v přípravném ročníku na teologické univerzitě. Studium by měl dokončit v roce 2016.

Jitka Zvánovcová

Dopis od Dauda Tamanga z 22.července 2013

Draží sponzoři z církve v Braníku,

velmi vás pozdravuji ve jménu našeho Pána Ježíše Krista. Jsem rád, že mi Bůh dopřál tuto úžasnou příležitost vám napsat tento dopis a poděkovat vám. Když jsem čekal, zda budu přijat na studium, velmi jsem se modlil, aby mi Bůh dal nějaké sponzory a já jsem skutečně mohl jít na tuto školu. Děkuji nyní Bohu i vám za všechnu pomoc.

Daří se mi dobře a doufám, že i vám všem. Budu se za vás pravidelně modlit.

Do školy jsem přijel 6. července. Celkem nás jelo z Nepálu do Dehradunu 7 studentů. Cesta nám trvala 2 dny. Cesta tak daleko byla pro mne zážitkem.

Po příjezdu jsme měli týden na seznámení se se všemi pravidly, povinnostmi apod. Nyní probíhá výuka. V tomto semestru máme 7 předmětů.

Mým nejoblíbenějším předmětem je teologie. Je to úžasné vidět najednou tak mnohé věci, které v Bibli jsou ukryty, a dosud jsem je neznal. Naš skvělý učitel nám ukazuje tyto poklady.

Než jsem nastoupil na školu, pomáhal jsem v dětském domově, kde jsem vyrůstal, s biblickým vyučováním dětí, ale také i s úkoly. Také mne těšilo je učit nové písně. Pomáhal jsem i při opravách a malování místností ve škole při dětském domově.

Ještě jednou moc děkuji za vaši pomoc. Váš bratr v Kristu

Daud Tamang

... a dvě svatební fotky, které se nevešly do minulého čísla:

OBSAH 10/2013

Vítejte	2
Pravidelný sborový program	
O čem jednalo staršovstvo	3
Zápis z 739. schůze staršovstva z pondělí 14. 10. 2013	
Nad Písmem	4
Jákos a jeho synové (1. část)	
Zdena	6
Vzpomínka na Zdeňku Mrázkovou	
Jistota Božích dětí	8
Ohlédnutí za letními akcemi	10
Zúčastnili jsme se	18
Festival Sukat šalom; bubnování v Braníku	
Přečetli jsme	19
Jája Plháková – nejlepší začínající jezdkyňe	
Náš nový nepálský student	20
Fotky, které se nevešly do minulého čísla	22
Obsah a tiráž	23

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XIX. ročník, číslo 10/říjen 2013

Vychází každou 3. neděli v měsíci

Redakce: Růžena Černá

Redakční rada: Jiří Holý, Jarmila Čierná, Jaroslav F. Pechar, Aleš Drápal

Sazba: Miloš F. Pechar

redakční uzávěrka časopisu je vždy 2. neděli v měsíci,
příspěvky předávejte redakční radě nebo e-mailem: mscerny@volny.cz

Na zadní straně obálky: foto ze sborové dovolené (Klára Mazná)

